Книга - джерело знань (за літописним оповіданням «Похвала книгам»)

Народна мудрість говорить: на землі існують три головні цінності, три чуда: хліб, щоб народ був завжди здоровим і сильним; жінка, щоб не обривалася нитка життя; книга, щоб не обривався зв’язок часів.

Наші предки шанували книгу ще з часів Київської Русі. А за князювання Ярослава Мудрого в Києві при Софійському соборі було засновано першу в Давньоруській державі бібліотеку. Чому Ярослав дбав про книги? Відповідь на це запитання знаходимо в літописі «Повість минулих літ». Нестор, його автор, зазначає: «Любив Ярослав книги, читав їх часто і вдень і вночі». Саме за любов до знань і прозвали князя Мудрим. Зібрані ним з усіх куточків держави переписувачі невтомно працювали, переписуючи та перекладаючи книги з інших мов. Завдяки їхній нелегкій роботі русичі могли черпати з книг знання, насолоджуватися мудрістю, зосередженій у них. Високий злет давньоруської культури й книжності Нестор оспівує такими словами: «Це — річки, що напоюють всесвіт, це — джерела мудрості. Адже у книжках глибина невимірна, ними ми втішаємось у журбі. Якщо сумлінно пошукати в книжках, то знайдеш велику користь для своєї душі».

На жаль, книги того часу до нас не дійшли. Після того як хан Батий у 1240 році захопив Київ, доля їхня невідома. Та про давню бібліотеку, про її існування сучасникам нагадує встановлений на території Софійського собору пам’ятний знак, на якому зображено Ярослава мудрого з книгою в руці і викарбувано слова з літопису: «...Ярослав цей засіяв книжними словами серця вірних людей. Велика ж бо користь людині від навчання книжного».